

Валентина Нижеголенко,
член Спілки письменників України
м. Херсон

Сценарій свята „По Україні з краю в край ходить святий Миколай”

Свято Миколая найбільш улюблене дітьми, бо Миколай – захисник усіх бідних і знедолених. А ще він приносить дітям подарунки. До цього свята розроблено сценарій “По Україні з краю в край ходить Святий Миколай”.

Сценарій до свята Миколая є також в книзі Романи Кобальчинської “Золоті ключі” (К., 1993, с.177-182), та в журналах “Початкова школа” за 1996р. (№12, с.27-30), “Мистецтво та освіта” за цей же рік (№2, с.61-63).

(Сценарій свята)

В залі на видному місці образ святого Миколая. Перед ним горить лампада. На столі таріль з печивом (“миколайчики”). За столом сидить вчителька, перевіряє зошити, а на стільцях, святково одягнені діти читають книги і журнали.

I ХЛОПЧИК: Ольго Петрівно, я ніде в цій книзі не знаходжу про святого Миколая.

I ДІВЧИНКА: Я теж. Ви, будьте ласкаві, краще розкажіть нам про нього, і про сьогоднішнє свято.

ВЧИТЕЛЬКА: Уважно слухайте, я розповім.

Кожного року відзначають два свята Миколая. Перше – 22 травня, а друге 19 грудня – сьогодні.

Зимового Миколая відзначають урочисто, запрошують гостей. Святого Миколая люди люблять, бо він захисник усіх бідних і знедолених. Найбільше люблять і шанують його діти. Для них він почесний охоронець і завжди до них приходять з подарунками.

Народ про святого Миколая склав багато легенд і переказів. В них розповідається, як він боронить людей від стихійного лиха, а, особливо, на воді.

Всі рибалки мали в своїх куренях образ святого Миколая і брали його з собою, виходячи в море на промисел.

Святий Миколай – є другий після Бога заступник людей від усіх бід і нещасть. Все життя він ніс людям Добро і Милосердя.

Він опікується не тільки людьми, а й диким звіром.

(Стукіт у двері. До зали входять 2 ангели у білих шатах).

II ХЛОПЧИК: А чому не прийшов святий Миколай?

I АНГЕЛ: Він нас прислав до вас і наказав, щоб ми зібрали всіх на свято і передали вам, що йде з дарунками Миколай.

II ДІВЧИНКА: З дарунками! (Радо плеще в долоні).

II АНГЕЛ:

Дарунки потім, а спочатку:
Скаже слово вам про Бога,
Запитає, що і в кого,
Й як іде навчання?
Хто з вас людям добро робить?
Хто живе по правді?
Хто з вас любить рідну неньку,
Як їй помагає?
Хто з вас слуха і шанує
Своїх вчителів?
Хто із вас “будує”
України рідний дім?

ВЧИТЕЛЬКА: Чи готові всі дати гідну відповідь Миколаю?

ДІТИ (хором): Готові!

ВЧИТЕЛЬКА: Тоді давайте заспіваємо колядку “Ой хто, хто Миколая любить”.

(Всі співають):

Ой хто. Хто Миколая любить,
Ой хто, хто Миколаю служить,
Тому святий Миколай
На всяк час помагай,

Миколаю!

Ой глянь, глянь на Україну рідну,
Ой глянь, глянь на змучену, бідну.
Ми тебе, всі люди, молим:
Преси в Бога ти їй долі,

Миколаю!

Ой, преси долі для України,
Ой, нехай встане із руїни.
Доля й щастя хай витає,
В славі й волі хай засяє,

Миколаю!

(Чути стукіт у двері).

ВЧИТЕЛЬКА: Ласкаво просимо!

(Заходить святий Миколай у парчевій ризі з Біблією в руках, а за плечима – велика торбина розшита, з гостинцями).

МИКОЛАЙ: Гарно співаєте! А чи знаєте, хто я такий?

ДІТИ: Знаємо, ми вас чекали. Ви – святий Миколай!

МИКОЛАЙ: Тоді встаньте, хто вчиться краще всіх.

(Відмінники встають. Миколай з ангелами дарують їм подарунки).

МИКОЛАЙ: Хто знає, яке сьогодні свято?

ДІТИ (хором): Святого Миколая. Ми його найбільше любимо.

МИКОЛАЙ: А як ви до нього готувались?

ІІІ ХЛОПЧИК: Вчили колядки, вірші, пісні. Слухали вчительку, вдома старшим допомагали...

МИКОЛАЙ: Хто ж перший порадує мене гарним віршем?

ІІІ ХЛОПЧИК:

Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волю і світу промінням
Ти її осіни.
Світлом науки і знання
Нас усіх просвіти,
І в чистій любові до краю
Ти нас, Боже, зрости.

МИКОЛАЙ: А хто продовжить?

ІІІ ДІВЧИНКА:

Молимося, Боже, єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки, щедроти
Ти на люд наш зверни.
Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світла,
Щастя дай, Боже, народу
І многая, многая літа!

(О. Кониський)

МИКОЛАЙ: Молодці! Отримуйте книжечки, щоб розумненькими росли.

(Діти по черзі читають вірші, ангели підносять дарунки).

МИКОЛАЙ: А чи вмієте ви відгадувати загадки?

ДІТИ: Вміємо!

МИКОЛАЙ: Уважно слухайте і відгадуйте:

Впаде з неба – не розіб'ється,

Впаде в воду – розпливеться.

(Сніжинка)

Живе – летить, помре – побіжить.

(Сніг)

Що це за птиця,

Що сонця боїться?

(Сніжинка)

Летить коник, басує

Полям-долям пустує.

Ніхто його не впіймає

І ніхто не загнудас.

(Вітер)

Торох, торох, розсипався горох,

Почало світати – нема що збирати.

(Небо і зорі)

Голуба хустина,

Жовтий клубок:

По хустині качається,

Людям усміхається.

(Небо і сонце).

ІV ХЛОПЧИК: А я знаю вірш “Українці ми маленькі”.

МИКОЛАЙ: Розповідай. Послухаємо тебе.

ІV ХЛОПЧИК:

Українці ми маленькі

Україна – край рідненький.

Вірні діти свого роду,

Українського народу.

Все, що рідне, ми кохаєм,

Усім людям помагаєм

Своє знаймо, свого вчімся

І до рідного горнімся.

V ХЛОПЧИК: Я теж знаю віршик “Рідний край”.

МИКОЛАЙ: І тебе слухаємо.

V ХЛОПЧИК: Тут, де ми живемо,
Наш рідненький край.
Боже, Україні щастя й долю дай!
Тут де ми живемо
Вся рідня, брати.
Боже, промінь згоди
В серцях засвіти.
Тут батьки за волю
Лили свою кров,
Боже, хай воскресне
Їхня слава знов!

МИКОЛАЙ: Друзі, я дуже радий, що зустрівся з такими чудовими, розумними, добрими дітьми. Он скільки віршів знаєте! Молодці!

Непомітно час сплив, пора прощатись. Піду до тих дітей, хто нині тяжко хворий і не зміг прийти на наше свято. Понесу і їм подарунки.

ВЧИТЕЛЬКА: Святий Миколаю, ми Вам дуже вдячні, що завітали до нас.

VI ДІВЧИНКА: Святий Миколаю,
Тебе ми любимо й благаєм,
Покровом будь над діточками.

VI ХЛОПЧИК: Спасибі! Ми Вас і на той рік будемо чекати.

МИКОЛАЙ: Обов'язково прийду.

А ви, мої дорогі діти,
Дбайливі будьте, не ліниві,
Стійкі у праці й терпеливі.
Будьте добрі, а не злі,
Щоб всього світу школярі малі
На вас дивились і казали:
“Які ж ці діти України вдалі!
Яка ж ця славна Україна,
Як в неї кожна ось така дитина” .

I ДІВЧИНКА (підбігає до столу, бере таріль з печивом і – до Миколая):

Пригощайтесь. Самі пекли ці “миколайчики”.

МИКОЛАЙ (бере печиво, куштує його):

Ох і смачне! Обдаруй ним всіх присутніх.

(Дівчинка пригощає всіх печивом).

